

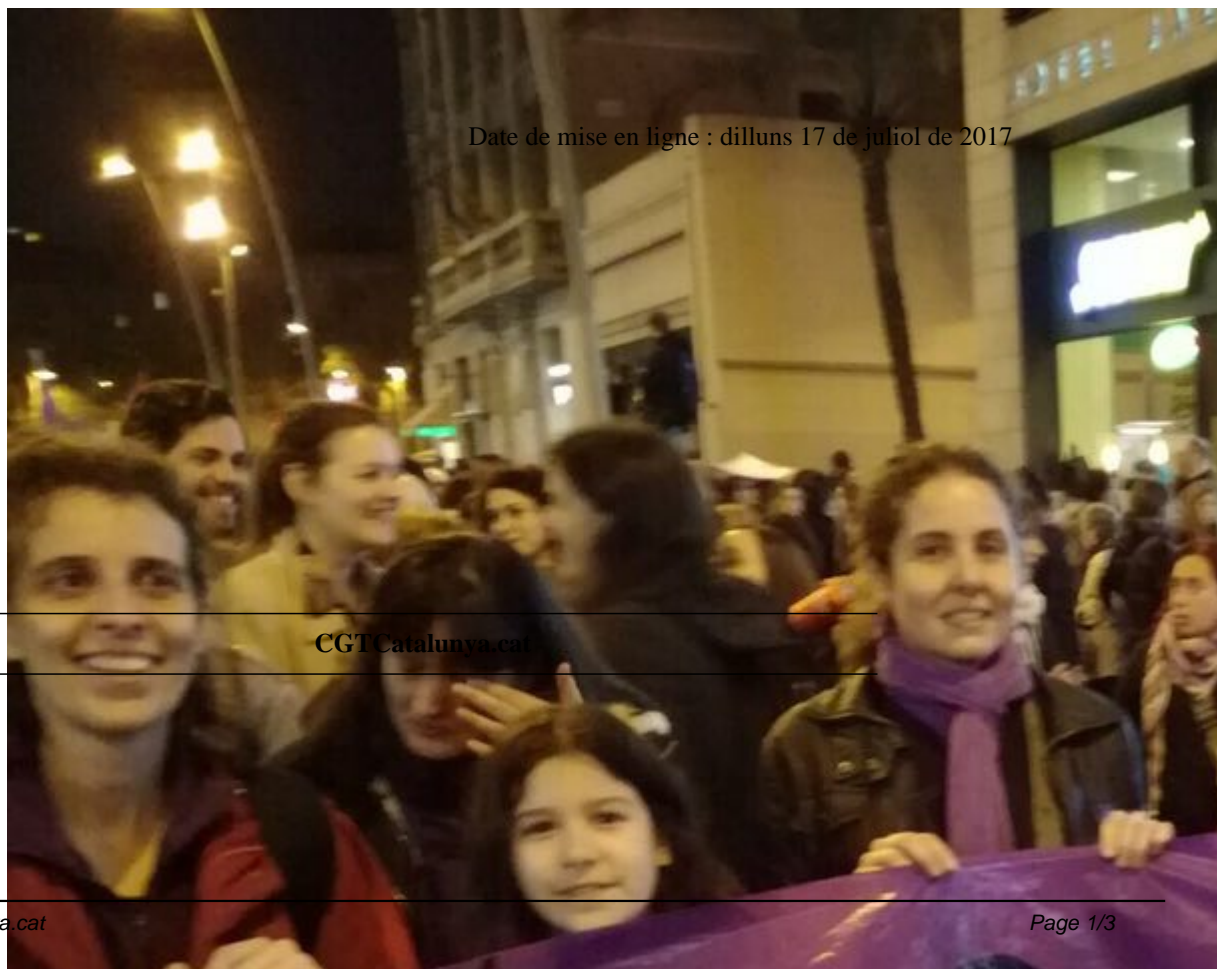
Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12535>

Desigualtats i drets

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dilluns 17 de juliol de 2017

CGTCatalunya.cat

A l'últim Congrés de CGT celebrat entre el 17 i el 20 d'octubre de 2013 es va establir un acord sobre la base d'una ponència presentada per un col·lectiu d'afilades on es pretenia engegar un conjunt ordenat de mesures que tenien per objecte prevenir i actuar davant situacions d'assetjament sexual, per raó de sexe, orientació o identitat sexual que es puguin produir el centre de treball sindical i qualsevol àmbit sindical.

L'objecte d'aquesta iniciativa era, tal com indica la pròpia ponència:

"Exigim a les empreses i organismes públics que cuidin i respectin els drets de la classe treballadora. En la mateixa mesura hem d'exigir-nos a nosaltres les mateixes intencions i actuacions. Això ens atorga coherència i legitima el nostre treball i reivindicacions cap a altres organitzacions i espais.

El treballar-nos internament la lluita i prevenció de les situacions d'assetjament també ens capacita en major mesura per poder treballar cap a fora de la nostra organització aquests temes.

Per tant tindrà un efecte positiu en aquells i aquelles treballadores als qui representem i defensem".

No obstant això, no hem estat capaços, fins avui, d'elaborar un protocol en la nostra organització, la CGT, per prevenir i, en última instància eliminar qualsevol situació d'assetjament sexual, laboral i/o de gènere que es pugui produir en el sindicat. Això no vol dir que no s'hagin produït o es produeixin possibles casos d'assetjament, sinó que, com sol ocórrer en la majoria d'ocasions en l'àmbit laboral, s'oculten per múltiples raons, una d'elles és per por per part de la víctima a identificar-se i al fet que es multipliqui l'assetjament per part de l'assetjador.

En una societat com la nostra, on diàriament es reproduïxen milers d'escenaris de masclisme, en el llenguatge quotidià, en els mitjans de comunicació, en el treball, en l'àmbit educatiu oficial, i com no, en organitzacions de tot tipus, no podem assegurar que en els nostres cercles d'actuació més propers no es reproduïxen els mateixos casos de masclisme.

Estem esquitxades de masclisme, la nostra pell està impregnada de masclisme, el nostre llenguatge allibera masclisme de manera intencionada, els nostres actes són masclistes, no és racional negar l'evidència, ho seria el reconeixement i, com no, de vital importància, reduir-ho per no convertir-se com menys en violència de gènere.

Comencem per nosaltres mateixes a expulsar els efectes del masclisme, amb petites iniciatives que, encara que semblin que manquen de transcendència, són el camí per combatre les desigualtats en la nostra organització, i, per tant, en tota la societat.

Establir un protocol contra l'assetjament a la CGT hauria de ser una prioritat per garantir l'eliminació de les desigualtats i el respecte de la classe treballadora, amb garanties cap a les persones assetjades i contundència cap a qualsevol actuació d'assetjament. Ni un minut més hem de perdre per a la seva elaboració.

Mentre, podríem començar per debatre i reflexionar si els actuals estatuts confederals estatals de CGT garanteixen i recullen els drets de totes les persones que simpatitzen i militen en aquesta organització o, si hauríem de modificar de manera substancial el contingut dels mateixos.

En la redacció dels estatuts de la nostra organització no detecto que el principi d'igualtat estigui present en el mateix, sembla que a la CGT solament militin i tinguin drets els afiliats, els treballadors, la dona no es visibilitza en tot el redactat. Díficilment podrem conscienciar-nos en la importància del principi d'igualtat com a principal baluard d'un sindicalisme de classe, si no som capaces de que en els nostres principis de funcionament es reconegui a tota la classe treballadora d'igual a igual.

Sembla poc treball canviar un redactat on es recompongui aquesta injustícia, però realment, reflexionem, si no s'ha fet fins ara, realment ens preocupa gaire? Seríem capaços d'interioritzar que hem de començar a reparar i reduir els nostres propis defectes com organització?

** Miguel Moya és Secretari General de CGT Baix Camp-Priorat*